

Poznań - Nowy Tomyśl, 11.07.2022 r.

dr hab. Piotr Szwiec prof. UAP

Wydział Architektury i Wzornictwa

Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

**Recenzja osiągnięcia artystycznego i aktywności artystycznej Pani doktorki Małgorzaty Markiewicz,
pracowniczki Uniwersytetu Pedagogicznego im. KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ w Krakowie,
sporządzona w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dyscyplinie sztuki plastyczne
i konserwacja dzieł sztuki**

Zlecaniodawca recenzji

Na podstawie Uchwały nr RDSzPiKDSz/ 2022 - Rady Dyscypliny Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki z dnia 18.03.2022 roku, zostałem powołany w skład Komisji Habilitacyjnej z funkcją recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym pani doktorki Małgorzaty Markiewicz, pracowniczki Uniwersytetu Pedagogicznego im. KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ w Krakowie, wszczętego w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Postępowanie przeprowadza Rada Dyscypliny Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego im. KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ w Krakowie. W związku z powyższym otrzymałem pismo z dnia 24.03.2022 roku, z prośbą o wykonanie recenzji (bd.601.10.10.2021.13).

Dostarczona dokumentacja

W związku z przydzieloną funkcją otrzymałem komplet dokumentacji w formie elektronicznej i papierowej, stanowiącej podstawę sporządzenia recenzji w bieżącym postępowaniu habilitacyjnym, zawierający:

- kopię dokumentu potwierdzającego uzyskanie stopnia doktora,
- informację o danych kontaktowych habilitantki,
- opracowanie: *[NIE] WIDZIALNOŚĆ KOBIET; AUTOREFERAT; Dokumentacja postępowania habilitacyjnego*, które zawiera odrębną część II;
- *WYKAZ OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH ALBO ARTYSTYCZNYCH STANOWIĄCYCH ZNACZNY WKŁAD W ROZWÓJ OKREŚLONEJ DYSCYPLINY;*
- Wniosek o wszczęcie postępowania habilitacyjnego do Rady Doskonałości Naukowej z dnia 17.12.2021 roku;
- Pismo zawiadamiające z dnia 24.03.2022 roku, z prośbą o wykonanie recenzji (bd.601.10.10.2021.13).
- Większość dokumentacji w wersji elektronicznej, w tym opublikowana w postaci książki, rozprawa doktorska zatytułowana „Książka Kucharska z Metaforami domu”, która zgodnie z podaną przez habilitantkę informacją: *zostaje przedłożona do przedmiotowej oceny zgodnie z przesłanką nr 2 punkt 1.2.1 Poradnika dotyczącego nadawania stopnia doktora habilitowanego, aktualizowanego 7 maja 2021 roku. Książka zostaje dołączona w postaci cyfrowej.*

Dane o habilitantce

Małgorzata Markiewicz ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Krakowie, uzyskała tytuł zawodowy plastyk, specjalność: wystawiennictwo. Pracę dyplomową w zakresie specjalności wystawiennictwo, jak również historii sztuki obroniła z wynikiem bardzo dobrym w 1999 roku.

W latach 1999–2004 studiowała na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Dyplom magisterski zatytułowany *Fragment sieci współistnienia* zrealizowała w Pracowni Działań Intermedialnych pod kierunkiem prof. Antoniego Porczaka. Obroniła go z wyróżnieniem w 2004 roku na wystawie Natura w Sztuce prezentowanej w Galerii Bunkier Sztuki.

W 2015 roku ukończyła studia doktoranckie na ASP w Krakowie na Wydziale Rzeźby. Promotorem pracy był prof. ASP Zbigniew Sałaj. Stopień doktorki w obszarze sztuki, dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne uzyskała 13 października 2015 roku.

W 2013 roku była uczestniczką seminarium dla doktorantów na KTH Royal Institute of Technology (Królewski Instytut Techniczny) w Sztokholmie na Wydziale Architektury Critical Studies Design Studio prowadzonym przez prof. Hélène Frichot.

W latach 2014–2015 była studentką niezależnego rocznego kursu podyplomowego w Konstfack w Sztokholmie – Organising Discourse: In Crafts, Design and Architecture, prowadzonego przez Magnusa Ericsona.

Zatrudnienie w jednostkach naukowych

W latach 2009–2015 wykładowczyni Szkoły Artystycznego Projektowania Ubioru (SAPU) w Krakowie, gdzie prowadziła autorski przedmiot Warsztaty Eksperymentalne.

Od 2014 roku wykładowczyni Wydziału Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie na stanowisku asystentki. W 2016 roku otrzymała stanowisko adiunktki, zatrudniona w Katedrze Intermediów, w Instytucie Sztuki Mediów Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, który od października 2021 roku po połączeniu z Instytutem Grafiki i Wzornictwa stał się Instytutem Sztuki i Designu.

Otrzymane nagrody i wyróżnienia

W ogłoszonym przez Muzeum Historyczne Miasta Krakowa w 2021 roku konkursie na projekt rzeźby figury Przekupki Krakowskiej, która stanie na fasadzie Pałacu Pod Krzysztofory u zbiegu ulic Szczepańskiej i Jagiellońskiej, otrzymała jedno z dwóch równorzędnych wyróżnień. Konkurs wygrał Aleksander Śliwa i zrealizował dzieło.

W 2018 roku Habilitantka otrzymała Stypendium Twórcze Miasta Krakowa dla artystów w zakresie sztuka wizualna.

W 2016 roku nagroda za najlepszy projekt kuratorski została przyznana za prezentację prac Małgorzaty Markiewicz oraz Joanny Rajkowskiej, The Others Art Fair, na targach sztuki w Turynie.

Ocena autoreferatu

Przedstawione do oceny opracowanie pod tytułem *[NIE] WIDZIALNOŚĆ KOBIEĆ; AUTOREFERAT; Dokumentacja postępowania habilitacyjnego*, zawiera 2 dwie odrębne części: pierwszą *AUTOREFERAT* i drugą *WYKAZ OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH ALBO ARTYSTYCZNYCH STANOWIĄCYCH ZNACZNY WKŁAD W ROZWÓJ OKREŚLONEJ DYSCYPLINY*.

Część pierwsza została podzielona na kartę z podanym imieniem i nazwiskiem i siedem rozdziałów.

Kolejny rozdział to informacja o posiadanych dyplomach i stopniach naukowych.

Następny zawiera informację o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych.

Kolejne dwa rozdziały zawierają: 3. to wykaz a 4. *Autoreferat* to omówienie prac wskazanych jako osiągnięcia, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Następny to informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową i artystyczną realizowaną po doktoracie z podziałem na: działania o charakterze międzynarodowym i krajowym, publikacje, wystąpienia oraz wystawy.

Kolejny to informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę z podziałem na: omówienie niektórych zadań realizowanych w ramach prowadzonych samodzielnie zajęć, przedstawienie funkcji promotorki przy dyplomach, działalność organizacyjna, w tym praca organizacyjna na rzecz uczelni, współpraca z instytucjami, wyjazdy w ramach programu Erasmus, warsztaty międzynarodowe, wykłady zaproszonych gości, udział w konferencjach międzynarodowych, publikacje, popularyzacja – warsztaty i wykłady prowadzone poza uczelnią.

Przedostatni rozdział opisuje inne ważne informacje dotyczące kariery zawodowej.

Ostatni zawiera bibliografię składającą się z 36 pozycji.

Część druga to *WYKAZ OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH ALBO ARTYSTYCZNYCH, STANOWIĄCYCH ZNACZNY WKŁAD W ROZWÓJ OKREŚLONEJ DYSCYPLINY*.

Podzielona została na: informację o osiągnięciach naukowych albo artystycznych, o których mowa w art. 219 ust. 1. pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz pozostałą.

Z podziałem na cykl prac stanowiących dzieło habilitacyjne „(Nie)widzialność kobiet”, wykaz innych oryginalnych osiągnięć artystycznych wykonanych oraz upublicznionych po doktoracie (od października 2015 roku) oraz przed doktoratem wraz z informacją o opublikowanej w postaci książki, rozprawie doktorskiej „Książka Kucharska z Metaforami domu”, która została dołączona w postaci cyfrowej.

Rozdział o pozostałych osiągnięciach podzielony został na: wykaz publicznych realizacji dzieł artystycznych, informację o wystąpieniach na konferencjach naukowych, informację o odbytych stażach w instytucjach naukowych i artystycznych z podziałem na zrealizowane przed i po

doktoracie oraz rozdział pt.: *informacja o uczestnictwie w programach europejskich lub innych programach międzynarodowych* zawiera opis jednej rezydencji z europejskiego programu Paths Crossing (sprzed doktoratu).

Kolejny rozdział zawiera informację o współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym i ma tylko jeden podrozdział: *Informacja o projektach artystycznych realizowanych ze środowiskami pozaartystycznymi*.

Większość autoreferatu poświęcona została wskazanemu osiągnięciu artystycznemu. Cały autoreferat jest skonstruowany poprawnie zarówno pod względem językowym, jak i merytorycznym.

W sposób wyczerpujący habilitantka omawia zagadnienie zarówno samego wskazanego osiągnięcia, jak i jej dorobku oraz jej postawy twórczej, naukowej i dydaktycznej.

Jednak trzeba zauważyć, iż brak jest ogólnej refleksji, analizy naukowej dotyczącej całości twórczości, a zwłaszcza dzieła wybranego. Bez takiej ogólnej analizy, planu realizacyjnego dotyczącego realizacji założonych elementów składowych dzieła, przedstawiony zestaw jawi się jako wybór z działań wykonanych, dokonany pod kontem spełnienia wymogu założonego w tytule.

Na poziomie habilitacji konieczna jest refleksja badawcza i analityczna, ta jednak w autoreferacie pojawia się tylko na poziomie poszczególnych realizacji i to w stopniu często powierzchownym, zaledwie hasłowym.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie materiału przedstawionego w autoreferacie stwierdzam, iż obszernie i wnikliwie omówione, a zrealizowane dzieło artystyczne nie spełnia wymogów art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Również omówione osiągnięcia artystyczne, twórcze Pani doktorki Małgorzaty Markiewicz, powstałe w okresie po doktoracie i przed doktoratem, ocenione na podstawie załączonej dokumentacji nie stanowią znacznego wkładu w dyscyplinę sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.

Ocena istotnej aktywności artystycznej

W opisanej już wcześniej części autoreferatu WYKAZ OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH ALBO ARTYSTYCZNYCH, STANOWIĄCYCH ZNACZNY WKŁAD W ROZWÓJ OKREŚLONEJ DYSCYPLINY w wykazie innych oryginalnych osiągnięć artystycznych wykonanych oraz upublicznionych po doktoracie (od października 2015 roku) znalazły się 63 pozycje z podziałem na lata, w których były realizowane.

W 2021 roku:

Moja matka, moja córka – udział w cyklu rozmów w ramach projektu o tym samym tytule prowadzonego przez Agnieszkę Bartak-Lisikiewicz oraz Magdalenę Ujmę. Wywiady zostały opublikowane na stronie BWA w Tarnowie;

Staying with the Trouble, Londyn: Austin/Desmond Fine Art we współpracy z galerią l'étrangère, udział w wystawie zbiorowej. Prezentacja następujących prac – seria fotografii Pajęczyna oraz trzy fotografie z serii Kwiaty;

Love Letters, współpraca z zagranicznym ośrodkiem naukowym i kulturalnym Almanac Wystawa online oraz udział w aukcji prac na rzecz Strajku Kobiet;

Styria–Artist–in–Residence–Scholarship (St.A.i.R.) of the Regional Government of Styria 2021, rezydencja w Grazu – pobyt fundowany przez region Styrii dla zagranicznych artystów i artystek oraz teoretyków i teoretyczek w Grazu;

Wystawa indywidualna podsumowująca pobyt rezydencyjny, w Landeszeughaus w Grazu oraz Artist Talk w galerii Atelier Schillerstraße w Grazu (prace prezentowane na tej wystawie wchodziły w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r.);

Medusa, Sensing-with and thinking-with the world, wystawa indywidualna, Triangle, 42 East Ave, Riverside Stany Zjednoczone, (prace prezentowane na tej wystawie wchodziły w skład realizacji wskazanych, jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce).

W 2020 roku:

Premierowy pokaz trzech filmów w ramach wystawy *Matter of the Anthropocene* w galerii Centrala w Birmingham. Były to 3 filmy wideo: *Ushirika on Holidays*, *Matter of the Anthropocene*, *Matter of the Anthropocene* (nie został podany zespół realizacyjny i określone szczegółowo autorstwo filmów);

Proste gesty, wystawa zbiorowa w BWA w Katowicach, prezentacja fotografii *TO* (jedno ze zdjęć o nieokreślonym w opisie autorstwie, w opisie wystawy w Nairobi jest informacja, że zdjęcia były autorstwa: Diany Lelonek i habilitantki i że zostały oprawione u lokalnych ramiarzy w centrum Nairobi), wchodzącej w skład projektu *Materia antropocenu* (pokazywanego w Kenii latem 2019), oraz prezentacja wspólnej pracy studentek wykonanej pod kierunkiem habilitantki – tkaniny *Materia antropocenu*;

Maść Latawicy Małgorzaty, seria szklanych obiektów zawierających „maść do latania”, przygotowana dla projektu *Remedy* – wystawa zbiorowa organizowana przez Fundację Razem Pamoja, Kraków;

Odzyskiwanie widzialności – instrukcja nieposłuszeństwa, podając zgodnie z zapisem w dokumentacji: *kolaż cyfrowy oraz instrukcja do wykonania performansu stworzona dla Centralnego Muzeum Sztuki w Przemyślu*.

Cytując ze strony tego przedsięwzięcia: *Centralne Muzeum Sztuki w Przemyślu ufundowane przez Artystki i Artystów [,] to niezależna instytucja zbierająca nowe idee dla nowej rzeczywistości. Tymczasowo wirtualna, chociaż związana z miejscem - miastem Przemyśl*.

W rzeczywistości jest to jedna fotografia przedstawiająca pomnik Mickiewicza w Przemyślu z fotomontażem przedstawiającym ingerencję artystyczną autorki, polegającą na pozostawianiu kupek odzieży wraz z bielizną przed pomnikiem wieszczka. Wbrew podanej informacji w dostarczonej do recenzji dokumentacji nie zawiera instrukcji *do wykonania performansu*, ale tekst krytyczny dotyczący sytuacji społecznej kobiet w ujęci historycznym z bardzo krótkim opisem czym jest dzieło. Przy czym należy podkreślić, że pod względem przekazu umieszczone w nim tezy są jak najbardziej słuszne, uzasadnione i społecznie potrzebne.

Niestety sam zapis w dostarczonej dokumentacji nosi cechy działania mającego wprowadzić w błąd osoby zaangażowane w proces habilitacyjny.

W 2020 roku

Artysta/Artystka na co dzień, ARTzona w Krakowie, w ramach Cracow Art Week Krakers 2020: Sztuka pojęcie otwarte. Wystawa zbiorowa, na której prezentowałam 5 obiektów z cyklu *Pary*, które były pokazywane po raz pierwszy podczas wystawy indywidualnej *Czy mogę Ci zrobić jakąś przykrość?* (Can I Make You Feel Bad?) w galerii l'étrangère w Londynie w 2016 roku;

Działy otwarte/Działy zamknięte, Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Funkcja kuratorki oraz uczestniczki wystawy jubileuszowej (prace prezentowane na tej wystawie wchodziły w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. prao o szkolnictwie wyższym i nauce);

Kawiarnia jest kawiarnią jest kawiarnią, wystawa organizowana przez Fundację Henryk, dotychczas odsłona tylko w Internecie. Artystki: Zuzanna Bartoszek, Agata Kus, Małgorzata Markiewicz, Dominika Olszowy i Paulina Włostowska. Kuratorzy: Ania Batko i Aleksander Celusta; Bezresztkowce, cytując habilitantkę: *przygotowanie limitowanej serii płaszczy bezresztkowch dla Zachęty – Narodowej Galerii Sztuki z okazji 160-lecia powstania Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie, grudzień 2020.*

W rzeczywistości wymienione płaszcze znalazły się w sklepie internetowym Zachęty funkcjonującym na facebooku. Przeszukując oficjalne informacje internetowe nie znalazłem ich połączenia z rocznicą 160-lecia powstania Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie.

Na tymże facebooku znajduje się informacja: *Płaszcze autorskie Małgorzaty Markiewicz znajdziecie w Księgarni Artystycznej Zachęty, stacjonarnie i online: [bit.ly/Małgorzata Markiewicz](https://bit.ly/Małgorzata_Markiewicz).*

W 2019 roku:

Tribute to Virginia Woolf, prezentacja pracy – kolażu (wymiary: 10,5 × 19 cm) w ramach wystawy zbiorowej *Nie mam nad nią kontroli* w galerii Księgarnia/Wystawa;

Brzydkie Domy, prezentacja 5 obiektów – domków wykonanych z ceramiki, które powstały w pracowni habilitantki znajdującej w byłym budynku Telpodu (obecnie luksusowy akademik). Wystawa zbiorowa nosiła nazwę *Sól Zabłocia* i dotyczyła gentryfikacji tej dzielnicy Krakowa, odbyła się w ramach Cracow Art Week Krakers 2019 w CSW Wiewiórka, Kraków;

Book Raider, wystawa indywidualna, Shefter Gallery, Kraków (prace prezentowane na tej wystawie wchodziły w skład realizacji wskazanych, jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce);

Kwiaty, fotografie, lightboxy z lat 2004–2007 w ramach wystawy zbiorowej *Natura w Sztuce*, wystawa zbiorowa, MOCAK, Kraków, pokaz prac znajdujących się w kolekcji muzeum;

Połączone seria fotografii prezentowana w ramach wystawy zbiorowej zatytułowanej *Macierzyństwo od początku i bez końca*. Antropologiczna opowieść, Muzeum Etnograficzne w Toruniu;

Film wideo *Kuchnia oporu* (*Resistance Kitchen*) prezentowany na wystawie zbiorowej *Feminat*, Gdańska Galeria Miejska (praca prezentowana na tej wystawie wchodzi w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r.);

Materia antropocenu, kuratorka oraz uczestniczka wystawy zbiorowej w zagranicznej instytucji kultury, Mathare Art Gallery w Nairobi;

Siostry Rzeki, projekt zbiorowy, udział w Wodnej Masie Krytycznej jako rzeka Raba. Projekt i wykonanie kostiumu dla rzeki Raby, performatywna prezentacja podczas spływu Wodnej Masy Krytycznej. Udział w Festiwalu Nadmiar, panelistka dyskusji o etyczności w modzie. Galeria Nośna, Kraków;

Prezentacja projektu *Book Raider*, film wideo, rysunki, obiekt – Zeszyt z piosenkami oraz sukienka, w ramach wystawy zbiorowej zatytułowanej *Jeszcze chwila i trafi mnie szlag*, galeria Lokal_30 w ramach Warsaw Gallery Weekend, (prace prezentowane na tej wystawie wchodziły w skład realizacji wskazanych, jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce);

Składanie kwiatów, w ramach festiwalu Grassomania, indywidualna akcja pod pomnikiem Günтера Grassa w Gdańsku;

Tribute to Virginia Woolf, wydruk na tkaninie, wymiary: 62 × 100 cm, w drodze konkursu zakwalifikowany do Krakowskiego Salonu Sztuki;

Mending Cracks, cykl siedmiu prac zakwalifikowanych w drodze konkursu do udziału w XVI Międzynarodowym Triennale Tkaniny Przekraczanie Granic, Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi.

W 2018 roku:

Kuchnia oporu (Resistance Kitchen), prezentacja filmu wideo w ramach wystawy Home Strike, w londyńskiej galerii l'étrangère (prace prezentowane na tej wystawie wchodziły w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce);

Mistyfikacja etnograficzna, Shefter Gallery, Kraków. Wystawa będąca efektem półrocznej pracy habilitantki ze studentkami i studentami Wydziału Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. Wystawa była częścią festiwalu Wydział Sztuki w Mieście;

Tajemnicze zniknięcie kalafiora, w ramach Cracow Gallery Weekend Krakakers, Kraków Art House, wystawa zbiorowa *Dom w ogóle*;

Cytując za autorką: *Performans – gotowania kalafiora – rozprzestrzenianie jego zapachu. Po otwarciu zaaranżowana instalacja artystyczna wraz z fotografią*;

Spalanie działanie w ramach *Kontekstów*, Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Efemerycznej odbywającego w Sokołowsku;

Mending Cracks, pokaz w ramach *Warsaw Gallery Weekend*, wystawa zbiorowa *Prêt-à-porter* w Galerii Lokal_30, prezentacja 5 swetrów z serii *Mending Cracks* oraz premierowy pokaz filmu wideo *Mending Cracks*, Warszawa;

Nic o nas bez nas, flaga, wymiary: 130 × 93 cm, druk na tkaninie. Udział w 3 wystawach 100 flag na stulecie uzyskania praw wyborczych przez kobiety w Polsce, (Biuro Wystaw Artystycznych w Warszawie, Muzeum Współczesne we Wrocławiu oraz Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi);

Szyszka, rzeźba, technika mieszana, ceramika i kable, wymiary: około 40 × 15 × 15 cm. Udział w Krakowskim Salonie Sztuki, wystawa zbiorowa, Pałac Sztuki.

W 2017 roku:

Kuchnia oporu, film wideo zrealizowany na wystawę zbiorową Gastronomki, w Domu Norymberskim w Krakowie (praca prezentowana na tej wystawie wchodzi w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce);

Sum, obiekt z ortalionu w postaci lewitującego balona o wymiarach 300 × 50 × 50 cm zrealizowany na wystawę zbiorową, galeria Księgarnia/Wystawa, Kraków;

Nowa kartografia, praca zrealizowana wraz ze studentami i studentkami w ramach zajęć i pokazywana na festiwalu Wydział Sztuki w Mieście;

Siła sprawcza kobiet, spotkanie i prezentacja 5 prac w ramach wystawy Gotong Royong. Rzeczy, które robimy razem, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski. Prezentowane prace (haftowane tkaniny) powstały podczas pobytu na rezydencji w Mathare Art Gallery w Nairobi wraz z Joanną Rajkowską, we współpracy z kobietami z Cooperative Spółdzielnia Ushirika.

W 2016 roku:

Czarna Kolumna, prezentowana na wystawie zbiorowej zatytułowanej *Widmo*, BWA, Katowice, realizacja pracy site specific do przestrzeni galerii w postaci miękkiej filcowej kolumny, wymiary części znajdującej się przy suficie: 1550 × 130 cm, sama kolumna: wysokość 380 cm, średnica 70 × 70 cm, materiał: czarnoszary filc syntetyczny, nity kaletnicze.

Jak autorka opisuje swoją realizację: *Czarna Kolumna została wykonana specjalnie do tego wnętrza. Robienie architektury jest jak szycie ubrania, tylko skala trochę inna. Budynki skrojone na miarę dobrze leżą. Nie jestem architektką z wykształcenia, ale ubrania szyję od zawsze. Miękką, prawie czterometrową kolumnę potraktowałam jako nieco większe ubranie, przygotowałam dla niej wykrój, a następnie krok po kroku zabrałam się do budowania jej w przestrzeni wystawy Widmo.*

Pozwoliłem sobie przytoczyć ten cytat, ponieważ określenie *robiecie architektury* jest bolesnym uproszczeniem i deprecjonuje wszystkie osoby, którzy w proces powstawania obiektów architektonicznych są zaangażowani. Trudno zrozumieć też przesłanie zawarte w opisie dzieła, kolumna jest bowiem elementem konstrukcyjnym poddawany siłom nacisku, pionowym, więc domyślałam się, bo nie odczytałam tego, że artystce chodziło o zaprzeczenie tym podstawowym zasadom konstrukcyjnym. A więc to dzieło nie ma nic wspólnego z tworzeniem architektury. Od osoby wrażliwej, której cała działalność i twórczość podporządkowana została walce o prawa społeczne należy oczekiwać większego docenienia architektek, architektów oraz budowniczyń i budowniczych;

Stworzenia Świata (Genesis), w ramach projektu Flow/Przeptyw, Bel Etage, Berlin, rzeźba, wymiary: 600 × 250 cm, stal malowana na czarno, współpraca z kenijskim artystą Iddim Bashirem. Rzeźba prezentowana była na barce rzecznej Heimatland w Berlinie. Projekt, zarówno rzeźby, jaki i obrazu zamontowanego w rzeźbie, jest autorstwa habilitantki; obraz namalował Iddi Bashir. Osoby biorące udział w realizacji projektu: Agnieszka Brzeżańska, Ewa Ciepielewska, Małgorzata Markiewicz, Iddi Bashir, Jakub Glišński;

Dziejba leśna, działanie plenerowe. Spalanie ziół na plaży nad zalewem w Kryspinowie, podczas wydarzenia Dotknięcie Wody, Szczere Pole;

Cycata Bogini, ceramiczna rzeźba, wymiary: 30 × 20 × 14 cm, wykonana specjalnie na wystawę [wróble ćwierkają po grecku] w zagranicznym ośrodku kultury Centrum kulturalne Thrialida,

Ateny. Cycata Bogini to rzeźba stworzona na podstawie przedstawionego przez kuratorów wystawy opisu pracy – której „nigdy nie widziałam” – artysty pochodzącego z obszaru objętego konfliktem zbrojnym;

Połączone oraz seria zdjęć *Kwiaty* weszły do wystawy zatytułowanej *L'arte differente: MOCAK al MAXXI*, która prezentowana była w renomowanej zagranicznej instytucji MAXXI (Narodowe Muzeum Sztuki XXI wieku) w Rzymie, jak autorka opisuje swoje dzieła:

Praca Połączone znajduje się w kolekcji MOCAK-u. Jest to seria zdjęć przedstawiających proces dorastania mojej córki, a tym samym obrazujących upływ czasu. Projekt jest realizowany od 2009 – co roku w styczniu po urodzinach mojej córki powstaje jedno zdjęcie, które przekazuje do kolekcji MOCAK-u. Seria fotografii z cyklu *Kwiaty* powstała w latach 2004–2007;

Czy mogę Ci zrobić jakąś przykrość? (*Can I Make You Feel Bad?*), galeria l'étrangère, Londyn, wystawa indywidualna w zagranicznej instytucji kultury, autorka tak opisuje swoje dzieła: Na wystawie zaprezentowałam prace z cyklu *Pary* – rzeźby/obiekty wykonane ze znalezionych rękawiczek, 7 sztuk, eksponowane były na zaprojektowanych przeze mnie metalowych, malowanych na czarno stojakach. Ponadto na wystawie pokazywana była seria 4 prac zatytułowanych *Under Toxic* – są to szydełkowane pajęczyny wykonane według rysunków przedstawiających zaburzenia w strukturze pajęczyn wytworzonych po podaniu pająkom substancji psychoaktywnych. Następnie praca *Brzydkie domy* (*Ugly Houses*), czyli cykl 5 ceramicznych rzeźb – domków o zaburzonych strukturach. Na wystawie można było oglądać również dwa neony: jeden z napisem *Czy mogę Ci zrobić jakąś przykrość?* w języku angielskim (*Can I Make You Feel Bad?*) koloru czerwonego o wymiarach 120 × 60 cm oraz *Ręka w rękę* (*Hand in Hand*) w kolorze białym, mocowany na czarnym metalowym tle o wymiarach 60 × 50 cm;

To nic, to nic, powiedziałem sobie, nic, nic, Galeria WizyTUjąca, Warszawa: performans, i wystawa indywidualna, autorka tak opisuje swoje działanie: Przez kilka godzin podczas wernisażu robiłam na drutach tkaninę, którą sukcesywnie pruć siedząca ze mną Joanna Krawczyk. Cały czas pracowałyśmy, aby zachować balans w tworzeniu i destrukcji. Nic pruć przez Joannę wracała do mnie, a ja tworzyłam z niej ponownie tkaninę, którą Joanna pruć, z której ja...

Na wystawie zaprezentowane zostały również prace z serii *W moim brzuchu jest żarłoczne zwierzątko*, zjadło mi już nogi;

Cieszę się bardzo, że Ci się udało (*I am Very Glad that You Could Make It*), solo performans w The Photographers' Gallery, Londyn, autorka tak opisuje swoje działanie: Nie od dziś oczekuje się od kobiety występowania w wielu rolach; odnoszenia sukcesów zarówno na polu prywatnym, jak i zawodowym. Kobieta będąca równocześnie matką, żoną, kucharką, sprzątaczką oraz pracującą zawodowo musi wykonywać nie lada akrobacje, żeby wszystkim tym wcieleniom podołać. Nie można przyznawać się do porażek, bo jesteśmy niewolnikami sukcesu. Podczas performansu wystawiłam się na widok publiczny, w świetle reflektorów zmagając się z akrobacjami na wałku do ciasta i desce do krojenia, pozwalałam sobie na publiczne porażki (performans wchodzi w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce);

Pokazałam moje dzieło dorosłym i zapytałam czy ich nie przeraża, obiekt prezentowany na wystawie *HATI HATI HAT*. Cytując autorkę: Na tę wystawę opracowałam jeden z kapeluszy, wykonując autorski obiekt, przypominający węża, który zjadł kapelusz.

W 2015 roku:

Bajka o odpływaniu i wracaniu, w ramach projektu Działania we wsi, działanie/performance na promie na Wiśle polegające na pruciu uprzednio zrobionej na drutach tkaniny, wraz z odpływaniem od brzegu;

Fears/Strachy: W moim brzuchu jest żarłoczne zwierzątko, zjadło mi już nogi, seria 3 obiektów/ubrań z wyhaftowaną, widoczną aplikacją, prezentowana podczas zbiorowej wystawy zatytułowanej Boutique Art Couture, Gislaved Konsthall, w Szwecji zorganizowanej przez fińską galerię Huuto.

Przedstawiony do oceny wykaz innych oryginalnych osiągnięć artystycznych wykonanych i upublicznionych przed doktoratem z lat 2015 – 2002 zawiera 82 pozycje.

W skład ich też wchodzi opublikowana w postaci książki, rozprawa doktorska zatytułowana Książka Kucharska z Metaforami domu, która została przedłożona do oceny zgodnie z przesłanką nr 2 punkt 1.2.1 Poradnika, dotyczącego nadawania stopnia doktora habilitowanego, aktualizowanego dnia 7 maja 2021 roku. Książka została dołączona w postaci cyfrowej.

Wykaz publicznych realizacji dzieł artystycznych został podzielony na wykonane przed i o doktoracie. Po doktoracie powstała jak określiła ją autorka:

Brama, która patrzy, autorska interpretacja bramy oraz furtki do zabytkowego domu w Rabce-Zdroju, zaprezentowana oficjalnie podczas otwarcia Domu Twórczego Kadenówka. Brama, która patrzy jest realizacją monumentalną w przestrzeni publicznej. [...] autorska interpretacja bramy oraz furtki mojego autorstwa dla zabytkowego domu w Rabce-Zdroju. Podczas otwarcia Fundacji Dom Twórczy Kadenówka, 24 października 2020 przy ulicy Nowy Świat 33 w Rabce-Zdroju, została ona pokazana i zamontowana na stałe. Wymiary bramy: wysokość 180 cm, szerokość 330 cm, wymiary furtki: wysokość 203 cm, szerokość 93 cm, stal cynkowana, malowana na matową czerń.

Jest to szczególny przykład całkowitego pominięcia uwarunkowań lokalnych i braku szacunku dla architektury regionalnej i dla tektoniki budynku.

Dzieło to gdyby było akcją czasową spełniłoby wszystkie założenia artystyczne, jednak jako element stały jest ingerencją w architekturę i krajobraz lokalny, całkowicie ignorującą charakter jednego i drugiego. Nie można jej więc ocenić pozytywnie. Na dodatek określenie realizacja monumentalna w odniesieniu do skrzydeł bramy o standardowym wymiarze jest nadużyciem sformułowania realizacja monumentalna i nosi cechy działania mającego wprowadzić w błąd osoby zaangażowane w proces habilitacyjny.

Przed doktoratem w maju 2012 roku podczas czwartej edycji Festiwalu Sztuk Wizualnych ArtBoom habilitantka zrealizowała publiczną rzeźbę-pomnik Witolda Gombrowicza. Jak autorka opisuje: *Pomnik jest połączeniem huśtawki z ławką – tworzy „równię pochyłą” do balansowania pomiędzy. Można na nim siadać, przeważając znajdujące się w opozycji do siebie strony Gombrowicz albo Rodacy... Dodatkowym elementem są dwie głowy końskie zwrócone w przeciwnych kierunkach. Ławka – nieławka, koń – niekoń. Uchwałą Rady Dzielnicy Pogórze, przy dużym wsparciu przewodniczącego Tomasza Kołomyjskiego, pomnik został na skwerze na stałe. Była to jedyna realizacja festiwalowa, która spotkała się z brakiem sprzeciwu ze strony mieszkańców, dzięki czemu na stałe wpisała się w przestrzeń krakowskiej dzielnicy Podgórze.*

Realizację tą należy potraktować, jako dzieło z dwóch kategorii: niezwykle popularnych w ostatnich czasach ławek upamiętniających i tak zwanych żartów w przestrzeni publicznej. Realizacja ta nawiązuje jednak formą do typowej miejskiej małej architektury, przez co wpisuje się w zastaną przestrzeń publiczną.

Działalność naukowa

W obszernej dokumentacji udało mi się odnaleźć informacje o udziale, po doktoracie, zaledwie w 3 konferencjach i sympozjach naukowych i to w jednej, jako słuchacz, drugiej jako prowadzący warsztaty, a w trzecim przypadku nie został określony charakter udziału. Wydaje się to dziwne biorąc pod uwagę zaangażowany społecznie charakter całej działalności habilitantki.

W 2018 roku habilitantka uczestniczyła w sympozjum Feminist Visual Activism, które odbywało się w Institute Of Contemporary Arts (ICA) w Londynie. Wygłosiła performatywny odczyt na zaproszenie teoretyczki Basi Śliwińskiej.

W 2020 habilitantka uczestniczyła, jako słuchaczka w ELIA Biennial (Digital) Conference – Expanding The Arts, a w 2019 roku prowadziła warsztaty Ethnographical Mystification w ramach The use-ful-less-ness of the experiment Anthropology and the assembly of the unexpected, Second #Colleex Workshop - międzynarodowej konferencji etnograficznej w Cieszynie.

W 2021 roku w Wiedniu w Austrii wzięła udział w sympozjum Überschreiten und Übereignen (TRANSGRESS and TRANSFER Urban Dramaturgies, Curatorial Practicas, Extended Spaces) na zaproszenie prof. Elke Krasny.

W okresie przed doktoratem habilitantka podaje informację o udziale zaledwie w jednej konferencji w sposób czynny.

W 2014 uczestniczyła w międzynarodowej konferencji naukowej zatytułowanej *Art of Research Scientific*, odbywającej się w Aalto University School of Arts, Design and Architecture. Prezentowała prace na odbywającej się tam wystawie towarzyszącej konferencji oraz była prelegentką i prezentowała tekst *Hand in Hand* (we współpracy z Thierryem Berlemontem z KU Leuven w Belgii).

Rezydencje artystyczne

W okresie po doktoracie habilitantka: w 2021 roku otrzymała zaproszenie na zagraniczną rezydencję artystyczną do International Studio and Curatorial Program (ISCP) w Nowym Jorku.

W tym też roku odbyła rezydencję artystyczną fundowaną przez Region Styrii, Styria–Artist–in–Residence–Scholarship (St.A.i.R.) dla artystów i teoretyków w Grazu. Pobyt zakończony został wystawą w Landeszeughaus oraz Atelier Schillerstraße;

W 2020 r. odbyła krajową rezydencję artystyczną w Parku Rzeźby na Bródnie w ramach projektu *Otwarte pole wyobraźni*, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, tytuł projektu: *Ja Naprawiaczka*;

W 2019 r. wzięła udział w zagranicznej rezydencji artystycznej w Mathare Art Gallery, na zaproszenie Fundacji Razem Pamoja, Nairobi. W ramach tego wyjazdu odbyły się: trzytygodniowy pobyt w Mathare Art Gallery, współpraca z kobietami zrzeszonymi wokół Cooperative Spółdzielnia Ushirika, otwarcie wystawy *Materia antropocenu*, warsztaty z uczniami oraz nadzór nad budową nowej przestrzeni edukacyjnej ufundowanej przez Fundację Razem Pamoja;

W 2019 r. odbyła krajową rezydencję artystyczną w Muzeum Tatrzańskim w Zakopanem. Pokaz efektów wspólnej pracy z Katarzyną Deptą-Garapich miał miejsce na wystawie w Galerii Władysława Hasiora w Zakopanem.

W 2017 r. miała miejsce zagraniczna rezydencja artystyczna oraz wystawa *Stitching and Unstitching* realizowana wraz z Joanną Rajkowską, Mathare Art Gallery w Nairobi, na zaproszenie Fundacji Razem Pamoja oraz zagraniczna rezydencja artystyczna, w zagranicznej instytucji kultury Mathare Art Gallery, Nairobi, na zaproszenie Fundacji Razem Pamoja. Praca nad projektem *Naprawianie pęknięć /Mending Cracks*.

W 2015 roku wygłosiła wykład i przeprowadziła warsztaty *Critique, Crisis, Creation*, na Linnaeus University in Växjö (Department of Design).

W okresie przed doktoratem habilitantka w 2015 r. odbyła rezydencję artystyczną w ramach programu London Summer Intensive (UCL and Camden Arts Centre), wzięła też udział w wystawie zbiorowej w *Camden Arts Centre*, Londyn.

W 2014 r. odbyła rezydencję zagraniczną w Christiania Researcher in Residence w Kopenhadze. Jak habilitantka opisuje: *Podczas pobytu w CRIR zrealizowałam performans w procesie, cały nasz pobyt tam był sytuacją zaaranżowaną.*

W 2013 r. wzięła udział w rezydencji zagranicznej w Botkyrka Konsthall, poprzedzającej wystawę indywidualną, a w 2011 w rezydencji zagranicznej w ramach programu *Paths crossing*, w Fabrikken for Kunst og Design (The Factory for Art and Design) w Kopenhadze;

W 2011 r. udział w rezydencji w Fabrikken for Kunst og Design (Factory for Art and Design) w Kopenhadze w ramach europejskiego programu *Paths Crossing*.

W 2007 r. odbyła rezydencję zagraniczną i wzięła udział w wystawie indywidualnej będącej wynikiem współpracy z lokalną społecznością w Spaces Gallery, w Cleveland, w Ohio.

W 2006 r. – rezydencja zagraniczna – styczeń i luty 2006 r., Helsinki International Artist Programme, Cable Factory Helsinki, w ramach programu A-I-R Laboratory, CSW Zamek Ujazdowski.

Publikacje

Książka kucharska z metaforami domu / The Cookbook with Home Metaphors jest rezultatem ukończonego w roku 2014 podyplomowego kursu zatytułowanego *Organising Discourse* w zagranicznej instytucji naukowej University of Arts, Crafts and Design – Konstfack w Sztokholmie, oraz częścią pracy doktorskiej przygotowanej na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

Wydana została dwa lata po doktoracie. A tak o swoim dziele pisze sama habilitantka.

Pierwowzór książki, na podstawie którego powstała jej drukowana wersja, jest wykonany ręcznie z obrusu. Poskładana tkanina została porozcinana i zszyta w kilku miejscach, tworząc tym samym mnóstwo kieszeni i zakamarków. Publikacja jest zbiorem gastronomicznych przepisów „na dom”, które podarowali mi znajomi i studenci. Zawiera ona również wybrane przeze mnie cytaty filozofek, filozofów, pisarek i pisarzy. Jako przepisy w książce funkcjonują również moje własne prace, które odnoszą się do idei domu na wielu poziomach i w różnych kontekstach. Odpowiedź na pytanie „Czym i gdzie jest dom?” nie jest jednoznaczna, dlatego też forma, jaką przyjąłem, aby opowiedzieć o domu, jest formą otwartą książki kucharskiej, do której każdy może dodać kolejny przepis lub opowieść. Takie rozwiązanie było również próbą zmierzenia się z paradoksem pisania doktoratu, czyli tworzenia teorii przez pryzmat bycia artystką. Pragnęłam w twórczy sposób odnieść się do zadanego sobie pytania: „Jak to, o czym się pisze, powinno wpłynąć na formę tego, jak się pisze?”. Zarówno w mojej pracy doktorskiej, jak i w samej książce kucharskiej starałam się połączyć to, co indywidualne, z tym, co uniwersalne. Chciałam uzyskać potwierdzenie tego, że pochylając się nad tym, co kruche i niepozorne, można rozważać rzeczy wielkie i mające znaczenie dla ogółu. [...] Publikacja ta została dołączona do przedmiotowej oceny jako osiągnięcie stanowiące istotny wkład w rozwój dyscypliny artystycznej Sztuki Plastycznej i Konserwacja Dzieł Sztuki, w formie osobnej publikacji książkowej.

Ww. publikacja została już oceniona, jako część pracy doktorskiej w kontekście artystycznym i naukowym doktoratu. W obecnym procesie habilitacyjnym praca ta nie nosi cech osiągnięcia stanowiącego istotny wkład w rozwój dyscypliny. Autorka nie wykazuje bezpośrednich efektów artystycznych, jakie poza kontekstem doktoratu, przynieść miało to dzieło dla rozwoju dyscypliny artystycznej Sztuki Plastycznej i Konserwacja Dzieł Sztuki.

Po doktoracie powstała *Mistyfikacja etnograficzna/Ethnographical mystification*, publikacja powstała po wystawie *Mistyfikacja etnograficzna* będącej rezultatem zadania realizowanego przez studentki i studentów w ramach prowadzonych przeze habilitantkę zajęć w roku akademickim 2016/2017. Publikacja jest zbiorem opowieści oraz ilustrujących je przedmiotów, każda napisana przez jedną osobę biorącą udział w wystawie (nie określony został udział habilitantki w powstaniu publikacji, ani rok jej wydania i czy w ogóle była wydana). W 2020 roku został wydany w czasopiśmie *Wiadomości ASP* w nr 88, artykuł *Zeszyt z piosenkami. Zrobimy to same*.

Popularyzacja – warsztaty i wykłady prowadzone poza uczelnią

Po doktoracie w 2017 r. miała miejsce wystawa *Trzy złote włosy* w Śródmiejskim Ośrodku Kultury w Krakowie. Habilitantka opisuje wydarzenie w następujący sposób: „*Trzy złote włosy*” to w formie nigdy nieukończona wystawa opowiadająca o następujących po sobie momentach twórczej aktywności i odpoczynku oraz o spełnianiu marzeń. Tworzyć ją będą dzieci razem z artystami podczas zainspirowanej baśnią podróży, w którą wyruszą, aby doznawać wszystkimi zmysłami”. [...] Prowadzone przeze mnie warsztaty zatytułowane „*Wąż drogi*” [...] Bazowały na obiekcie, jaki zaprojektowałam i wykonałam do wystawy. Starsze dzieci – oprócz zapętlania na nim dzianinowych sznurków – mogły nauczyć się też szydełkowania. Uczestnicząc w procesie z jednej strony tworzenia „węża”, a z drugiej – niszczenia go, dzieci mogły zaobserwować, że dzięki naszym działaniom wąż się przemieszcza.

W 2017 roku habilitantka współpracowała z Fundacją Razem Pamoja w Nairobi nad kilkoma projektami artystycznymi z mieszkańcami i mieszkankami slamsu Mathare Valley należącymi do pozaartystycznego środowiska, będące członkiniami Cooperative Spółdzielni Ushirika w Mathare Valley, Nairobi w Kenii. Były to:

Stitching and Unstitching w czerwcu - warsztaty i spotkania wokół opowiadania historii oraz zapisywania ich w formie graficznej na tkaninie, współprowadzone z Joanną Rajkowską. Uczestniczki: członkinie Cooperative Spółdzielni Ushirika;

Mending Cracks we wrześniu - warsztaty, nauka reperowania metodą boro dla członkiń Cooperative Spółdzielni Ushirika – praca nad serią reperowanych tą metodą swetrów, pokazywanych później między innymi na XVI Międzynarodowym Triennale Tkaniny w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi;

Restless Design we wrześniu - warsztaty, nauka kroju i szycia bezresztkowych pałaszcy dla członkiń Cooperative Spółdzielni Ushirika praca nad serią płaszczy dla sklepu Pamoja Goods w Krakowie.

W 2019 roku powstały projekty:

Lady Boss, wykonanie przez członkinie Cooperative Spółdzielni Ushirika koszulek jako stroju do performansu na otwarciu wystawy w Mathare Art Gallery.

Ushirika on Holidays – maj, wspólna praca nad banerem – tkaniną z napisem Ushirika on Holidays, który „zabrałyśmy ze sobą na wyprawę z Nairobi do Kisumu”. Podczas wyprawy powstał film wideo. Uczestniczki: członkinie Cooperative Spółdzielni Ushirika.

Matter of the Antropocene – maj, projekt artystyczny zrealizowany ze środowiskiem pozaartystycznym – z uczniami i uczennicami szkoły Macco. Orowadzanie po wystawie oraz kilkugodzinne warsztaty w przestrzeni edukacyjnej szkoły. Z tych spotkań powstały dwa filmy wideo: *Matter of the Antropocene – Exhibition Tour* oraz *Matter of the Antro pocene – Workshops With Students*.

W tym też roku miał miejsce wykład i warsztaty z naprawiania ubrań w Łodzi w siedzibie Fundacji Obszar Wspólny. Uczestniczkami były osoby ze środowiska pozaartystycznego.

A w 2020 roku w czasie wspomnianej już dwutygodniowej rezydencji w Parku Rzeźby na Bródnie (organizowanej przez Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie), odbyły się warsztaty i spotkania z mieszkańcami i mieszkankami Bródna w celu wzajemnej nauki metod reperowania ubrań oraz rozmowy o ekonomiczności przyszłości, tytuł projektu: *Ja Naprawiaczka*.

Przed doktoratem w 2015 r. udział w warsztaty na osiedlach romskich w Nowym Sączu oraz w Nowej Hucie w Krakowie wraz z Małgorzatą Mirgą-Tas. Współpraca z Romskim Stowarzyszeniem Oświatowym „Harangos”,

W latach 2011–2013 cykliczne, niedzielne warsztaty artystyczne z dziećmi w Muzeum Narodowym w Krakowie.

W 2013 roku współpraca z kobietami, imigrantkami skupionymi wokół Kvinnoresurscenter w Fittja, Sztokholm. Współpraca odbywała się w ramach rezydencji w Botkyrka Konsthall,. Kobiety zostały „przeszkolone do szycia zaprojektowanych przeze mnie prostych ubrań. Ich kolekcja (15 sztuk) została zaprezentowana podczas wernisażu i wystawy w Botkyrka Konsthall”.

W 2014 roku wykład dla seniorów *Pozwól, że opowiem Ci historię* w ramach *Sztuki Oswajanie* seria wywiadów z osobami pamiętającymi dawny Kraków wydana w formie folderu.

Do sztuki, gotowi, start, BWA Katowice projekt edukacyjno-artystyczny na katowickim osiedlu skierowany do dzieci. Jak habilitantka opisuje: *wykonałam dla nich obiekt tekstylny, który po zamontowaniu na trzepaku stawał się teatralną sceną wraz kurtyną. Działanie przy współpracy z Klubem Osiedlowym „Silesia” w Katowicach.*

Ocena osiągnięć dydaktycznych

Informacje o dorobku dydaktycznym habilitanta zamieszczone zostały w Autoreferacie w rozdziale 7 pt. *Informacje o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych.*

Tak habilitantka opisuje swoją pracę dydaktyczną:

W swojej praktyce dydaktycznej staram się włączać moje studentki oraz studentów w działania wychodzące poza ściany pracowni. Bardzo często zapraszam ich do uczestnictwa w projektach, które sama inicjuję oraz realizuję. W bardzo miękki i naturalny sposób moja praktyka artystyczna łączy się praktyką dydaktyczną. Tematem naszych zajęć są kwestie, które w danym czasie zajmują mnie samą bądź też są palącymi problemami naszej współczesności. Studentki, które w roku akademickim 2019/2020 wybrały mnie jako promotorkę swoich prac dyplomowych, kierowały się specyfiką mojej praktyki artystycznej, dlatego też pochodzą one z innego kierunku niż mój macierzysty. W czasie zatrudnienia na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie

prowadziłam zajęcia w ramach Rysunku, Rzeźby, Laboratorium Działań Przestrzennych, Intermediów, Projektów Krytycznych, Projektów Zespołowych, Pracowni Projektów Krytycznych.

Od 2014 r. (z roczną przerwą do teraz) habilitantka prowadzi zajęcia z przedmiotu intermedia na kierunku Design (wcześniej Wzornictwo) oraz dla stopnia magisterskiego Art&Design, od października 2021 r.

W roku akademickim 2014/2015 prowadziła rysunek na kierunku Malarstwo, a także rzeźbę i działania przestrzenne na kierunkach Malarstwo oraz Animacja kultury w przestrzeni społecznej.

W latach 2014–2016 działania przestrzenne prowadziła również na studiach zaocznych dla Grafiki oraz na studiach dziennych dla kierunku Digital Design, a w latach 2014–2019 na kierunku magisterskim Art&Design.

Habilitantka pisze: *Z biegiem czasu obszar moich zainteresowań krystalizował się, dlatego też [...] wysłałam z pomysłem na własną pracownię, dla której stworzyłam program. Są to Projekty Krytyczne dla I roku kierunku Sztuka i Media (SiM) oraz Pracownia Projektów Krytycznych dla reszty roczników. Program pracowni ma na celu wypracowanie u studentów umiejętności wskazywania sytuacji problemowych, kwestionowania zjawisk, opinii oraz zachowań przyjętych jako pewnik. Pracownia ta funkcjonuje od 2019 roku.*

Habilitantka była promotorką siedmiu dyplomów licencjackich (w tym dwóch aneksów) na następujących kierunkach studiów artystycznych: Animacja kultury w przestrzeni społecznej, Sztuka i Media, Wzornictwo, a 22 grudnia 2020 roku została powołana na promotorkę pomocniczą doktorantki Lidii Krawczyk, uczestniczki I roku Szkoły Doktorskiej w roku akademickim 2020/2021 w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Po doktoracie w październiku 2016 r. w ramach programu Erasmus w ESAD Matosinhos w Porto habilitantka poprowadziła wykład i warsztaty *Restless Design*.

W kwietniu 2018 r. w ramach mobilności programu Erasmus w University of Malaga (Faculty of Fine Arts) poprowadziła wykład i warsztaty *Exploring the City Through Urban Art*.

W kwietniu 2019 r. w ramach programu Erasmus wygłosiła wykład i poprowadziłam warsztaty w Accademia di Brera w Mediolanie.

Przed doktoratem w 2015 r. habilitantka wygłosiła wykład i warsztaty *Critique, Crisis, Creation*, zaproszenie wystosowała wykładowczyni oraz designerka Petra Lilja, na Linnaeus University w Växjö (Department of Design).

W 2018 roku habilitantka prowadziła wykład dla studentów architektury w przestrzeni organizacji architektów l'escaut w Brukseli. Udział w wydarzeniu na zaproszenie Thierry'ego Berlemonta z Faculty of Architecture KU Leuven.

Habilitationka jest autorką dwudziestu czterech recenzji prac licencjackich oraz magisterskich (w latach 2016–2020) na kierunkach: Sztuka i Media, Wzornictwo, Digital Design, Grafika, Animacja kultury w przestrzeni społecznej.

W 2019 roku pełniła funkcję opiekunki oraz kuratorki projektów studenckich – muralu *Kopernik też była kobietą!* oraz pięciu wystaw: *Chodź, opowiem Ci historię*, *Wołowice się weselą*, *Prowokacja*, *Nienasycenie* oraz *100 flag na stulecie uzyskania praw wyborczych przez kobiety w Polsce*.

Przed doktoratem we wrześniu 2015 r., wygłosiła wykład i przeprowadziła warsztaty ze studentami i studentkami Linnaeus University w Växjö. Wykład *Bring Your Story to The Table as part of SHS (Smart Housing Smaland)* na zaproszenie Johanny Rosenqvist

Praca organizacyjna na rzecz uczelni

Funkcje pełnione na przestrzeni lat 2015–2021:

- Sekretarka komisji rekrutacyjnej w latach 2015–2016.
- Członkini komisji rekrutacyjnej od 2017 do teraz.
- Członkini komisji oceniającej pracowników w latach 2015–2016.
- Członkini wydziałowej Komisji do Spraw Jakości Kształcenia 2017–2019.
- Przewodnicząca kierunkowej Komisji do Spraw Jakości Kształcenia a od 2020 do września 2021.
- Pełnomocniczka Dziekana do spraw programu Erasmus od 2016 roku do teraz.
- Inicjatorka zawarcia umowy o współpracy w ramach programu Erasmus między Wydziałem Designu Uniwersytetu Linneusza w Kalmarze a Wydziałem Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie.
- Członkini komisji dyplomowej w latach 2017–2019.
- Członkini zespołu opracowującego program studiów kierunku Sztuka i Media w latach 2014–2015.
- Opiekunka roku rozpoczynającego studia w roku akademickim 2019/2020.
- Prowadząca zajęcia w języku angielskim, od 2015 do teraz.
- Kierowniczka Katedry Intermediów od października 2021

Z uwagi na słuszny apel o odmienianie przez osoby nazw zawodów i funkcji, a w konsekwencji oparcie o niego kilku swoich realizacji artystycznych muszę zauważyć pewną niekonsekwencję w części pracy poświęconej dydaktyce. W opisach programów i przeprowadzonych działań jest podział na studentki i studentów, jednak w kilku przypadkach wkradło się określenie studenci w kontekście całej grupy, co jest wprawdzie tradycyjnym określeniem, ale przy dość radykalnym stosowaniu rozróżnienia może mylić, że chodzi tylko o część uczestników i to tą płci męskiej.

Wiele doświadczeń wyniesionych z własnej działalności artystycznej, a zwłaszcza działalności prospołecznej jest przenoszona na grunt uczelniany. Opracowane programy, działalność warsztatowa i wykładowa, również ta poza macierzystą uczelnią, to propozycja i działania w dużej mierze będące kontynuacją własnej działalności, która jest prospołeczna i krytyczna w stosunku do negatywnych przejawów społecznej nietolerancji, zwłaszcza wobec kobiet i to w znacznym

stopniu w ujęciu historycznym, jednak nie bez współczesnych odniesień. W rozumieniu wychowawczym i społecznym są to działania cenne i wartościowe, warte zauważenia, jednak z uwagi na priorytet społeczny sam element artystyczny w poszczególnych realizacjach pozostaje mniej istotny. Wiele z powstałych obiektów studenckich jest artystycznie przeciętne.

Sz szczególnie interesująca jest propagowana idea bezreszkowości. Jeszcze dzisiaj niepopularna, ale jakże konieczna we współczesnym konsumpcyjnym świecie, znajduje ona coraz większe grono zwolenników w krajach wysokorozwiniętych.

Tak swoje działania na tym polu opisuje habilitantka: *Wykład oraz warsztaty dla studentek ESAD w Porto w ramach wymiany Erasmus+ (mobilność wykładowców i wykładowczyń). Warsztaty dotyczyły designu bezreszkowego i oparte były na mojej koncepcji dotyczącej takiego właśnie projektowania. Jako przykład i punkt wyjścia posłużył uszyty przeze mnie płaszcz, pierwszy z serii Bezreszkowców, czyli ubrań, których powstanie nie generuje żadnych odpadków w postaci ścinków. Płaszcz został uszyty z jednego kawałka materiału. Do uzyskania ostatecznego kształtu potrzebne były tylko dwa szwy. Takie planowanie/projektowanie sprzyja wykorzystywaniu w 100% materiału wyjściowego. To tylko płaszcz, jednak tego typu myślenie i działanie można zastosować do wielu dziedzin życia... na przykład do gotowania. Projekty bezreszkowe robię od 2013 roku – ubrania z serii Simple but Sophisticated również są wykonane w ten sposób. Kontynuacją projektu są warsztaty prowadzone ze studentkami i studentami Wydziału Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego oraz ESAD Matosinhos pozwalające uczestniczkom i uczestnikom rozwinąć ich własne bezreszkowe koncepcje (nie tylko ubrań).*

Powstałe realizacje noszą wspólne cechy, spełniają wymogi tzw. bezreszkowości i są estetycznie interesujące.

Podsumowując działalność dydaktyczną habilitantki pod względem artystycznym oceniam w sposób umiarkowany, ale pod względem działań społecznych bardzo dobrze.

Ocena wraz z uzasadnieniem osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.u. z 2020 r. Poz. 85 z późn. zm.)

Pani dr Małgorzata Markiewicz wskazała, jako osiągnięcie artystyczne, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zestaw następujących dzieł:

(Nie)widzialność kobiet" - seria 13 prac

Dzieła te nie stanowią jednolitego cyklu lub składowych większego założenia. Nie łączy ich ani wspólny plan, ani założenia programowe czy wizualne. Autorka przypisuje je wspólnemu tyłowi dzieła, który stanowi hasło przewodnie wielu jej działań społecznych. W tym sensie, jako realizacja działań na rzecz bezsprzecznie istotnej i ważnej roli kobiet w społeczeństwie ich odbiór ma zwrócić uwagę na ten sam problem, czyli tytułową *[nie] widzialność kobiet*.

a) Wykaz prac wskazanych jako osiągnięcia, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce:

1) *Cieszę się bardzo, że Ci się udało (I am Very Glad that You Could Make It)* – performans, dokumentacja fotograficzna i wideo. Solo performans w zagranicznej instytucji kultury The Photographers' Gallery w Londynie.

2) *Kuchnia oporu (Resistance Kitchen)* – film wideo, rok powstania 2017, po raz pierwszy prezentowany na wystawie Gastronomki w Domu Norymberskim w Krakowie 8 marca 2017; prezentowany również na wystawie Home Strike galerii l'étrangère w Londynie 8 marca 2018. Wystawa kuratorowana przez Alexandrę Kokoli oraz Basię Sliwinską. Film prezentowany również na wystawie Feminał w Gdańskiej Galerii Miejskiej w kwietniu 2019 roku oraz ponownie w Domu Norymberskim w październiku 2019 roku.

3) *Book Raider* – film wideo, rok powstania 2019, czas trwania 12,42', kamera i montaż Grzegorz Mart, koncepcja scenariusza Małgorzata Markiewicz i Kamil Kućkowski, główna postać w filmie Małgorzata Markiewicz. Prezentowany jako część wystawy indywidualnej Book Raider w Shefter Gallery w Krakowie oraz na wystawie zbiorowej Jeszcze chwila i trafi mnie szlag w Galerii Lokal_30 w Warszawie we wrześniu 2019 roku. Link do wideo: <https://vimeo.com/333292509> (dostęp: 20.02.2021).

4) *Zeszyt z piosenkami* – obiekt, rok powstania 2019, wymiary 32 × 23 × 1 cm, papier, kolaż, pismo maszynowe, rysunek. Prezentowany jako część wystawy indywidualnej Book Raider w Shefter Gallery w Krakowie oraz na wystawie zbiorowej Jeszcze chwila i trafi mnie szlag w Galerii Lokal_30 w Warszawie we wrześniu 2019 roku.

5) Seria 12 rysunków, rok powstania 2019, papier ołówek, długopis, wymiary różne, około 45 × 32 cm. Prezentowane, jako część wystawy indywidualnej Book Raider w Shefter Gallery w Krakowie oraz na wystawie zbiorowej Jeszcze chwila i trafi mnie szlag w Galerii Lokal_30 w Warszawie we wrześniu 2019 roku.

6) *Zeszyt z piosenkami. Zrobimy to same* – autorski tekst, rok powstania 2019 roku. Prezentowany jako część wystawy indywidualnej Book Raider w Shefter Gallery w Krakowie oraz na wystawie zbiorowej Jeszcze chwila i trafi mnie szlag w Galerii Lokal_30 w Warszawie we wrześniu 2019 roku. Tekst został wydany w formie książeczki w wersji polskiej i angielskiej. Wymiary 10 × 13 cm, ten sam tekst został również opublikowany również w czasopiśmie „Wiadomości ASP” (2020, nr 88).

7) *Meduza* – obiekt, projekt oraz wykonanie Małgorzata Markiewicz, wymiary zmienne: 250 × 1000 × 1500 cm, materiały: wełna owcza, sisal, len, konopie, pakuły, akryl. Prezentowany na wystawie jubileuszowej Działy otwarte/działy zamknięte z okazji 60-lecia istnienia Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Praca znajdowała się w części poświęconej tkaninie artystycznej, zatytułowanej *Twory ich fantazji są niezwykle*, kuratorka Małgorzata Markiewicz. Otwarcie 5 listopada 2020 r.

8) *Eleonorze* – tkanina dwuosnowowa, materiał: wełna, wymiary: 145 × 245 cm +/- 10 cm. Projekt: Małgorzata Markiewicz, wykonanie: Bernarda Rość. Prezentowana na wy stawie jubileuszowej Działy otwarte/Działy zamknięte z okazji 60-lecia istnienia Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Praca znajdowała się w części poświęconej tkaninie artystycznej, zatytułowanej *Twory ich fantazji są niezwykle*, kuratorka Małgorzata Markiewicz. Otwarcie 5 listopada 2020 r.

9) *Krystynie* – tkanina dwuosnowowa, materiał: wełna, wymiary: 145 × 245 cm +/- 10 cm. Projekt Małgorzata Markiewicz, wykonanie Bernarda Rość. Prezentowana na wy stawie jubileuszowej Działy otwarte/Działy zamknięte z okazji 60-lecia istnienia Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Praca znajdowała się w części poświęconej tkaninie artystycznej, zatytułowanej *Twory ich fantazji są niezwykle*, kuratorka Małgorzata Markiewicz. Otwarcie 5 listopada 2020 r.

10) *Halinie i Annie* – tkanina dwuosnowowa, materiał: wełna, wymiary: 145 × 245 cm +/- 10 cm. Projekt Małgorzata Markiewicz, wykonanie Lucyna Kędzierska. Prezentowana na wystawie jubileuszowej Działy otwarte/Działy zamknięte z okazji 60-lecia istnienia Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Praca znajdowała się w części poświęconej tkaninie artystycznej, zatytułowanej *Twory ich fantazji są niezwykle*, kuratorka Małgorzata Markiewicz. Otwarcie 5 listopada 2020 r.

11) *Meduza* – seria fotografii: 5 wielkoformatowych fotografii cyfrowych drukowanych na tkaninie, wymiary przeznaczone dla przestrzeni Landeszeughaus (zabytkowej zbrojowni z XVII wieku). Wymiary różne, formaty: 281 × 160 cm, 280 × 350 cm, 285 × 355 cm, 280 × 420 cm, 237 × 167 cm. Zostały zaprezentowane na wystawie indywidualnej, podsumowującej pobyt rezydencyjny w zagranicznej instytucji kultury, w galerii Atelier Schillerstraße oraz w Landeszeughaus w Grazu. Otwarcie 26 maja 2021 r.

12) *Meduza* – film wideo. Kamera i montaż Grzegorz Mart, dźwięk oraz śpiew Ola Kozioł. Czas trwania 3,44'. Prezentowany na wystawie podsumowującej stypendium zagra niczne w galerii Atelier Schillerstraße w Grazu: maj 2021, oraz w galerii Triangle w Chi cago: lipiec–wrzesień 2021 na wystawie indywidualnej – *Medusa: Sensing-with and thinking-with the world*, kuratorki: Sarah Beth Woods & Basia Sliwiska

13) *Meduza* – wielkoformatowa fotografia cyfrowa drukowana na tkaninie, w wymiarze dla przestrzeni Galerii Triangle, Riverside, Chicago. Wymiary: 450 × 300 cm prezentowana na wystawie indywidualnej – *Medusa: Sensing-with and thinking-with the world*, kuratorki: Sarah Beth Woods & Basia Sliwiska

Opinia – uzasadnienie

Całość opracowania cechuje brak przejrzystości, materiał z pozoru uporządkowany jest jednak dość chaotycznie opisany, niektóre wydarzenia pojawiają się kilkakrotnie w różnych działach, wszystko to wymaga od recenzenta dużego skupienia i uwagi. Materiał jest obszerny, a podane informacje przeładowane. Największy problem stwarza brak wartościowania opisanych dzieł. Są one podane w ten sam sposób, bez próby ich wartościowania przez autorkę.

Również w większości zrealizowanych dzieł artystycznych, i to tych podanych jako osiągnięcie o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, oraz pozostałych przedstawionych do oceny, ale spoza tej listy, są opisane założenia prospołeczne, jednak brak jest próby przeprowadzenia lub opisanie badań nad efektami tych działań. Zwłaszcza w aspekcie takiego ciążenia twórczości ku działaniom prospołecznym wydaje się konieczne zastosowanie narzędzi naukowych używanych przez naukowców z dziedziny nauk społecznych. W przeciwnym razie pozostaje tylko efekt artystyczny, estetyczny, a ten z uwagi na wtórność do ideowego prospołecznego jest różny i w większości przypadków nie stanowi znacznego wkładu w dyscyplinę sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Dzieła te pod względem artystycznym nie mają wspólnego mianownika, łączy je natomiast hasło przewodnie, które jednak jest hasłem społecznym.

Założenia prospołeczne i zakładające apel o całkowite i pełne równouprawnienie kobiet, jest jak najbardziej słuszny. Jednak brakuje w nim zwrócenia uwagi na sytuację osób nieheteronormatywnych i niebinarnych. Obraz, jaki widzimy w twórczości habilitantki jawi się kontrastowy, zbudowany na osi męsko-damskiej, podczas gdy współcześnie spektrum osób, którym przynależą się pełne prawa społeczne i obywatelskie jest większy. Podsumowując ten aspekt twórczości i zaangażowanie w jego propagowanie i realizację oceniam bardzo dobrze, niestety bardzo niespójne artystycznie i na różnym poziomie artystycznym dzieła przedstawione, jako osiągnięcie o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, oraz pozostałe przedstawione do oceny ale spoza tej listy, nie spełniają pod względem artystycznym wymogów art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Konkluzja:

Przedstawione w postępowaniu habilitacyjnym zrealizowane dzieło artystyczne nie spełnia wymogów art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Osiągnięcia artystyczne, twórcze Pani doktorki Małgorzaty Markiewicz, powstałe w okresie po doktoracie i przed doktoratem, ocenione na podstawie załączonej dokumentacji, nie stanowią znacznego wkładu w dyscyplinę sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Mając powyższe na uwadze nie popieram wniosku o przyznanie Pani doktorce Małgorzacie Markiewicz, stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Poznań, 11.07.2022 r.

dr hab. Piotr Szwiec prof. UAP